ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση 239/85 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

Α — *Οι σχετικές με τη διαφορά διατάξεις*

Στηριζόμενη τόσο στο άρθρο 100 όσο και στο άρθρο 235 της Συνθήκης, η οδηγία 78/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1978, επιδιώκει

— αφενός, να εξαφανίσει τις συνθήκες άνισου ανταγωνισμού που προκύπτουν από τις διαφορές μεταξύ των διατάξεων που ήδη είναι εφαρμοστέες ή που βρίσκονται υπό επεξεργασία στα κράτη μέλη και αφορούν τη διάθεση των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων·

— αφετέρου, να πραγματοποιήσει με μια ευρύτερη ρύθμιση έναν από τους στόχους της Κοινότητας στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος και της βελτίωσης της ποιότητας της ζωής.

Αφού ανέφερε στα άρθρα 1 και 3 τα τοξικά και επικίνδυνα απόβλητα που αντιστοίχως εμπίπτουν και εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της, η προαναφερθείσα οδηγία 78/319 του Συμβουλίου προβλέπει τις υποχρεώσεις που βαρύνουν τα κράτη μέλη και τους ιδιώτες.

1) *Υποχρεώσεις των κρατών μελών*

Από τις διατάξεις των άρθρων 4 και 5 της οδηγίας προκύπτει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα « για να προωθήσουν προ παντός άλλου την πρόληψη, την ανακύκλωση και τη μετατροπή των αποβλήτων » και τα αναγκαία μέτρα « για να εξασφαλίσουν τη διάθεση των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να επέρχεται ζημία στο περιβάλλον ».

Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη οφείλουν σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2: « να απαγορεύσουν την ανεξέλεγκτη εγκατάλειψη, απόρριψη, εναπόθεση και μεταφορά των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων καθώς και την παραχώρησή τους σε εγκαταστάσεις, βιομηχανίες ή επιχειρήσεις άλλες από αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 9, παράγραφος 1 ».

Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 6 της ίδιας οδηγίας οφείλουν να « υποδεικνύουν τις αρμόδιες αρχές, στις οποίες ανατίθεται, εντός μιας καθορισμένης ζώνης, η κατάστρωση σχεδίων, η οργάνωση, η παροχή αδείας και η εποπτεία των εργασιών διαθέσεως των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων ». Οι αρχές αυτές ενημερώνουν τα σχετικά προγράμματα για τη διάθεση των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας.

Το άρθρο 8 της οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν οποτεδήποτε αυστηρότερα μέτρα από αυτά που προβλέπονται στην οδηγία. Εντούτοις, δεν μπορούν να παρεκκλίνουν από τα τελευταία αυτά παρά μόνο αφού ενημερώσουν σχετικά την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 13 της εν λόγω οδηγίας.

Εξάλλου, το άρθρο 2 της οδηγίας διευκρινίζει:

« Τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη σε μία ή περισσότερες διεθνείς συμβάσεις για τη μεταφορά επικινδύνων προϊόντων θεωρούνται ότι εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας σε θέματα μεταφοράς,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αν τα μέτρα που έχουν ληφθεί κατ' εφαρμογή των συμβάσεων αυτών δεν είναι τουλάχιστον το ίδιο αυστηρά με εκείνα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. »

2) *Υποχρεώσεις των επιχειρηματιών*

Οι επιχειρήσεις που παράγουν, κατέχουν ή διαθέτουν τοξικά και επικίνδυνα απόβλητα, καθώς και οι επιχειρήσεις που μεταφέρουν παρόμοια απόβλητα οφείλουν να υποβάλλονται στους ελέγχους των αρμοδίων αρχών, που προβλέπονται αντιστοίχως από τα άρθρα 15 και 9 της οδηγίας.

Στο πλαίσιο αυτό, οι ενδιαφερόμενοι οφείλουν να συμμορφώνονται ειδικότερα με τις απαιτήσεις που προβλέπονται από το άρθρο 14. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή:

« 1) Κάθε εγκατάσταση, βιομηχανία ή επιχείρηση που παράγει, κατέχει ή/και διαθέτει τοξικά και επικίνδυνα απόβλητα οφείλει:

— να τηρεί μητρώο στο οποίο να αναφέρονται η ποσότητα, η φύση, τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά, η προέλευση, οι μέθοδοι και οι χώροι διαθέσεως και οι ημερομηνίες παραλαβής ή εκχωρήσεως των αποβλήτων·

— ή /και να παρέχουν τις πληροφορίες αυτές στις αρμόδιες αρχές κατόπιν αιτήσεώς τους.

2) Αν απόβλητα τοξικά και επικίνδυνα μεταφέρονται με σκοπό τη διάθεσή τους, πρέπει να συνοδεύονται με ένα έντυπο αναγνωρίσεώς τους που να περιέχει τουλάχιστο τις ακόλουθες ενδείξεις:

— φύση·

— σύνθεση·

— όγκο ή μάζα των αποβλήτων·

— όνομα και διεύθυνση του παραγωγού ή του (των) προηγουμένου (-ων) κατόχου (-ων)·

— όνομα και διεύθυνση του επομένου κατόχου ή αυτού που θα προβεί στην τελική διάθεση·

— τον ειδικό χώρο του τόπου της τελικής διαθέσεως αν ο τελευταίος είναι γνωστός.

3) Τα δικαιολογητικά εκτελέσεως των εργασιών διαθέσεως πρέπει να φυλάσσονται τόσο χρονικό διάστημα, όσο κρίνεται αναγκαίο από τα κράτη μέλη.

Τα δικαιολογητικά αυτά, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, πρέπει να απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών. »

Β — *Γένεση και εξέλιξη της διαφοράς*

Δυνάμει του άρθρου 21 της οδηγίας 78/319: « Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία εντός προθεσμίας 24 μηνών από την κοινοποίησή της και ενημερώνουν σχετικά αμέσως την Επιτροπή. »

Δεδομένου ότι η οδηγία κοινοποιήθηκε στο Βασίλειο του Βελγίου στις 22 Μαρτίου 1978, η προθεσμία αυτή έληξε στις 22 Μαρτίου 1980.

Με έγγραφο της 2ας Μαΐου 1980, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία του Βελγίου στις Κοινότητες διαβίβασε στην Επιτροπή τα κείμενα:

— του νόμου της 22ας Ιουλίου 1974 σχετικά με τα τοξικά απόβλητα (*Moniteur belge* της 1. 3. 1975)·

— του βασιλικού διατάγματος της 9ης Φεβρουαρίου 1976 περί γενικής ρυθμίσεως ως προς τα τοξικά απόβλητα (*Moniteur belge* της 14. 2. 1976).

Η Μόνιμη Αντιπροσωπεία διευκρίνισε στο έγγραφο αυτό ότι η οδηγία 78/319 πρέπει να

θεωρηθεί ότι τέθηκε σε εφαρμογή λόγω των διατάξεων του προαναφερθέντος νόμου και του προαναφερθέντος βασιλικού διατάγματος, ενώ εξυπακούετο ότι πρέπει να γίνουν ορισμένες προσαρμογές στον πίνακα των προϊόντων που προβλέπονται στο άρθρο 2 του βασιλικού διατάγματος, ώστε να συμφωνεί με τον πίνακα που έχει επισυναφθεί στην οδηγία ως παράρτημα.

Η Επιτροπή θεωρεί, εντούτοις, ότι τα κείμενα αυτά δεν αποτελούν πλήρη μεταφορά της οδηγίας 78/319, ειδικότερα δε του προαναφερθέντος άρθρου 14. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η βελγική ρύθμιση δεν προβλέπει ούτε την τήρηση μητρώου από τις επιχειρήσεις που παράγουν, κατέχουν ή διαθέτουν τοξικά απόβλητα ούτε το έντυπο αναγνωρίσεως των μεταφερομένων αποβλήτων, που επιβάλλονται αντιστοίχως από τις παραγράφους 1 και 2 της ίδιας αυτής διάταξης της οδηγίας.

Με έγγραφο της 15ης Νοεμβρίου 1983, η Επιτροπή κάλεσε τη βελγική κυβέρνηση να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 169, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης.

Με έγγραφο της 27ης Φεβρουαρίου 1984, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία του Βελγίου γνωστοποίησε ότι:

— αφενός, τα άρθρα 16, 17 και 18 του προαναφερθέντος βασιλικού διατάγματος της 9ης Φεβρουαρίου 1976 υπερέβαιναν τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας, καθόσον τα εν λόγω άρθρα προβλέπουν ότι η κατοχή, η πώληση, η επαχθής ή η χαριστική παραχώρηση και η εξαγωγή τοξικών αποβλήτων πρέπει να αποτελούν το αντικείμενο ετήσιας ή μηνιαίας δηλώσεως προς την αρμόδια αρχή·

— αφετέρου, η τήρηση του άρθρου 14, παράγραφος 2, της οδηγίας υλοποιήθηκε, σύμφωνα προς το προαναφερθέν της άρθρο 2, με την υιοθέτηση από την προαναφερθείσα βελγική νομοθεσία των διατάξεων των διεθνών συμβάσεων μεταφορών, όπως της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας σχετικά με τη διεθνή οδική μεταφορά των επικινδύνων εμπορευμάτων (ADR), της 30ής Σεπτεμβρίου 1957, και της Διεθνούς Σύμβασης σχετικά με τη σιδηροδρομική μεταφορά των εμπορευμάτων (CIM) που κυρώθηκαν αντιστοίχως με τους νόμους της 10ης Αυγούστου 1960 και 24ης Ιανουαρίου 1973. Το κείμενο των δύο αυτών νόμων διαβιβάστηκε στην Επιτροπή με έγγραφο της βελγικής κυβερνήσεως της 20ής Μαρτίου 1984.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το σύστημα δηλώσεως που θεσπίστηκε με τη βελγική ρύθμιση δεν παρέχει την ίδια ασφάλεια με αυτήν που παρέχει το σύστημα που συνίσταται με το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας. Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι το περιεχόμενο των δηλώσεων αυτών, το οποίο προβλέπεται από τη βελγική ρύθμιση, δεν επαρκεί, καθόσον δεν περιέχει τις πληροφορίες που απαιτούνται από το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας, ειδικότερα όσον αφορά τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά των σχετικών αποβλήτων, τις μεθόδους και τους χώρους διαθέσεως, τις ημερομηνίες παραλαβής ή παραχωρήσεως των αποβλήτων.

Όσον αφορά τη μεταφορά των αποβλήτων, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι διατάξεις των προαναφερθεισών συμβάσεων δεν επαρκούν για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14, παράγραφος 2, της οδηγίας λόγω του ότι οι συμβάσεις αυτές περιορίζονται στις οδικές και σιδηροδρομικές μεταφορές και δεν περιέχουν όλες τις απαιτήσεις της οδηγίας, ιδίως την ένδειξη του τόπου διαθέσεως των αποβλήτων, ο οποίος, σύμφωνα με την προαναφερθείσα διάταξη της οδηγίας, πρέπει να αναφέρεται στα έγγραφα που συνοδεύουν τα μεταφερόμενα απόβλητα.

Στις 16 Οκτωβρίου 1984, η Επιτροπή διατύπωσε την αιτιολογημένη γνώμη που προβλέπεται από το άρθρο 169, παράγραφος 2, της Συνθήκης. Με τη γνώμη αυτή υποστηρίζεται ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 78/319 του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή. Με τη γνώμη

αυτή, η οποία κοινοποιήθηκε στη βελγική κυβέρνηση την ίδια ημέρα, εκαλείτο η εν λόγω κυβέρνηση να συμμορφωθεί με τις διατάξεις της οδηγίας εντός προθεσμίας δύο μηνών.

Δεδομένου ότι η προθεσμία αυτή έληξε χωρίς να δοθεί απάντηση από τη βελγική κυβέρνηση, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου την 1η Αυγούστου 1985.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετ' ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου και το άρθρο 45 του κανονισμού διαδικασίας, να θέσει στην Επιτροπή μια ερώτηση καλώντας την να απαντήσει εγγράφως σ' αυτή πριν από την 29η Απριλίου 1986.

Η Επιτροπή απάντησε εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 54 του κανονισμού διαδικασίας, ο πρόεδρος του Δικαστηρίου όρισε την ημερομηνία ενάρξεως της προφορικής διαδικασίας μετά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε στην Επιτροπή για να απαντήσει στην ερώτηση που έθεσε το Δικαστήριο.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του άρθρου 14 της οδηγίας 78/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1978, περί των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων, παρέβη υποχρέωση που υπέχει από τη Συνθήκη·

2) να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Το Βασίλειο του Βελγίου παρέστη, χωρίς να διατυπώσει ρητά αιτήματα.

III — Περίληψη των επιχειρημάτων των διαδίκων

Η *Επιτροπή* θεωρεί ότι η βελγική κυβέρνηση παρέβη τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 189 της Συνθήκης, από τα οποία προκύπτει ότι τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να λάβουν εντός των ταχθεισών προθεσμιών όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την πλήρη εφαρμογή των οδηγιών εντός της εσωτερικής τους έννομης τάξεως.

Οι υποχρεώσεις αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν ως εκπληρωθείσες όταν ένα κράτος μέλος απαλλάσσει τους υπηκόους τους από το καθήκον τηρήσεως μητρώου και παροχής όλων των ενδείξεων που απαιτούνται εν προκειμένω από το προαναφερθέν άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 78/319 του Συμβουλίου.

Το ίδιο συμβαίνει, όσον αφορά και την υποχρέωση συντάξεως εντύπου αναγνωρίσεως των μεταφερομένων εμπορευμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας, καθόσον, δυνάμει του προαναφερθέντος άρθρου 2, η εφαρμογή διεθνών συμβάσεων που αφορούν τη μεταφορά επικινδύνων εμπορευμάτων δεν μπορεί να απαλλάξει τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη από την υποχρέωση λήψεως συμπληρωματικών μέτρων ενόψει της εφαρμογής της οδηγίας παρά μόνο αν οι διατάξεις που θεσπίστηκαν κατ' εφαρμογή των εν λόγω συμβάσεων δεν είναι λιγότερο αυστηρές από αυτές που απαιτούνται για την εφαρμογή της οδηγίας. Όμως, οι συμβάσεις που επικαλέστηκε η βελγική κυβέρνηση δεν αφορούν ούτε τις πλωτές ή θαλάσσιες μεταφορές ούτε τις εναέριες μεταφορές.

Η Επιτροπή δηλώνει ότι, καίτοι η απόφαση της εκτελεστικής εξουσίας της Φλάνδρας, της 21ης Απριλίου 1982, την οποία επικαλέστηκε η βελγική κυβέρνηση στο υπόμνημα αντικρούσεώς της, είναι δυνατό να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 14, παράγραφος 2, της οδηγίας, η παράβαση της εν λόγω διατάξεως εξακολουθεί να υφίσταται ως προς τις περιφέρειες της Βαλλωνίας και των Βρυξελλών.

Η Επιτροπή αναφέρει ότι έλαβε γνώση των προθέσεων που εκδήλωσε η βελγική κυβέρνηση στο υπόμνημα αντικρούσεώς της και στην ανταπάντησή της να προσαρμόσει τη ρύθμισή της προκειμένου να συμμορφωθεί με το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 78/319. Εντούτοις, η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσαπτομένη παράβαση εξακολουθεί να υπάρχει παρ' όλες τις προθέσεις της βελγικής κυβέρνησης να εκδώσει εγκυκλίους εν αναμονή της τροποποιήσεως του διατάγματος της 9ης Φεβρουαρίου 1976. Κατά την άποψη της Επιτροπής, μόνο η θέση σε ισχύ του βασιλικού διατάγματος περί τροποποιήσεως του προαναφερθέντος βασιλικού διατάγματος κατά τον απαιτούμενο τρόπο θα θέσει τέρμα στην παράβαση.

Η *βελγική κυβέρνηση* αναφέρει ότι, προκειμένου να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 14, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας που αφορούν τη διατήρηση εκ μέρους των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων μητρώου το οποίο να περιέχει όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται από την εν λόγω διάταξη, θα προσαρμοστεί το βασιλικό διάταγμα της 9ης Φεβρουαρίου 1976 περί γενικής ρυθμίσεως ως προς τα τοξικά απόβλητα εντός των προσεχών μηνών και ότι έως τότε θα εξασφαλιστεί η θέση σε ισχύ των διατάξεων της οδηγίας με εγκύκλιο.

Όσον αφορά το περιεχόμενο των εντύπων που συνοδεύουν τα μεταφερόμενα απόβλητα, ειδικότερα δε τη μνεία του τόπου εξαλείψεως που απαιτείται από το άρθρο 14, παράγραφος 2, της προαναφερθείσας οδηγίας, η βελγική κυβέρνηση αναφέρει ότι η τήρηση της εν λόγω υποχρεώσεως διασφαλίζεται στην περιοχή της Φλάνδρας με την απόφαση της 21ης Απριλίου 1982 που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 33 του διατάγματος της 2ας Ιουλίου 1981.

Οι αρχές της περιφέρειας της Βαλλωνίας σκοπεύουν να εκδώσουν ανάλογη απόφαση. Όσον αφορά την περιφέρεια των Βρυξελλών θα εκδοθεί εγκύκλιος το συντομότερο δυνατό εν αναμονή της τροποποιήσεως του νόμου και των εκτελεστικών του αποφάσεων.

IV — Ερωτήσεις που έθεσε το Δικαστήριο στην Επιτροπή

Ερώτηση

Το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 78/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1978, περί των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων, προβλέπει εναλλακτικώς τη δημιουργία μητρώου και/ή την κοινοποίηση των πληροφοριών που προβλέπονται για το ίδιο αυτό μητρώο στις αρμόδιες αρχές κατόπιν αιτήσεώς τους.

Ποιοι είναι οι λόγοι που ώθησαν την Επιτροπή να θεωρήσει ότι μια από τις μορφές της παράβασης του Βασιλείου του Βελγίου έγκειται στο γεγονός ότι η εθνική νομοθεσία δεν προβλέπει την υποχρέωση τηρήσεως του εν λόγω μητρώου;

Η ερώτηση αυτή είναι ανεξάρτητη από το γεγονός ότι από τη δικογραφία φαίνεται να προκύπτει ότι η ετήσια δήλωση που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία δεν περιέχει όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας.

Απάντηση

Η Επιτροπή δηλώνει ότι η αιτίαση που διατυπώθηκε ως προς τη βελγική ρύθμιση δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι αντλείται από το γεγονός ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν επιβάλλει την τήρηση του μητρώου που αναφέρεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας και αρκείται στην εφαρμογή μόνο της παραγράφου 2 της ίδιας αυτής διατάξεως της οδηγίας. Η μομφή της Επιτροπής οφείλεται στο ότι η βελγική ρύθμιση δεν απαιτεί από όλους τους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες όλες τις πληροφορίες που σαφώς ορίζει το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας.

Η Επιτροπή αναφέρει ότι οι διατάξεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη σχετικά είναι αυτές των άρθρων 17 και 18 του βασιλικού διατάγματος της 9ης Φεβρουαρίου 1976 περί γενικής ρυθμίσεως ως προς τα τοξικά απόβλητα.

Οι διατάξεις αυτές είναι οι ακόλουθες:

Άρθρο 17

Η κατοχή, η πώληση, η επαχθής ή χαριστική παραχώρηση και η εξαγωγή τοξικών αποβλήτων δηλώνονται εντός οκτώ ημερών από την ημερομηνία πραγματοποιήσεώς τους.

Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου:

α) η δήλωση κατοχής μπορεί να γίνεται ετησίως από τους παραγωγούς και μηνιαίως από τους εισαγωγείς και τους προμηθευομένους για επαγγελματικούς λόγους που δεν προβαίνουν οι ίδιοι στην καταστροφή, εξουδετέρωση ή διάθεση·

β) η δήλωση πωλήσεως και παραχωρήσεως εξ επαχθούς ή χαριστικής αιτίας μπορεί να γίνεται μηνιαίως από τους παραγωγούς τοξικών αποβλήτων και από τους εισαγωγείς και τους προμηθευομένους για επαγγελματικούς λόγους.

Η δήλωση αποκτήσεως και εισαγωγής γίνεται μηνιαίως.

Άρθρο 18

Οι δηλώσεις πρέπει να κατατίθενται στην Administration de l' hygiène et de la médecine du travail και πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

1) τη φύση και την προέλευση των τοξικών αποβλήτων·

2) την ποσότητα και τον προορισμό των τοξικών αποβλήτων.

Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου, οι δηλώσεις κατοχής των παραγωγών των τοξικών αποβλήτων πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

1) τη φύση και την προέλευση των τοξικών αποβλήτων·

2) την κατά προσέγγιση ετησίως παραγόμενη ποσότητα·

3) τον τρόπο αποθεματοποιήσεως και παραχωρήσεως αν η καταστροφή, η εξουδετέρωση ή η διάθεση δεν γίνεται στις εγκαταστάσεις του παραγωγού·

4) τον τρόπο καταστροφής, εξουδετερώσεως ή διαθέσεως αν οι εν λόγω ενέργειες πραγματοποιούνται στις εγκαταστάσεις του παραγωγού.

Y. Galmot
εισηγητής δικαστής